varoitus: sisältää kirosanoja!

VELTO

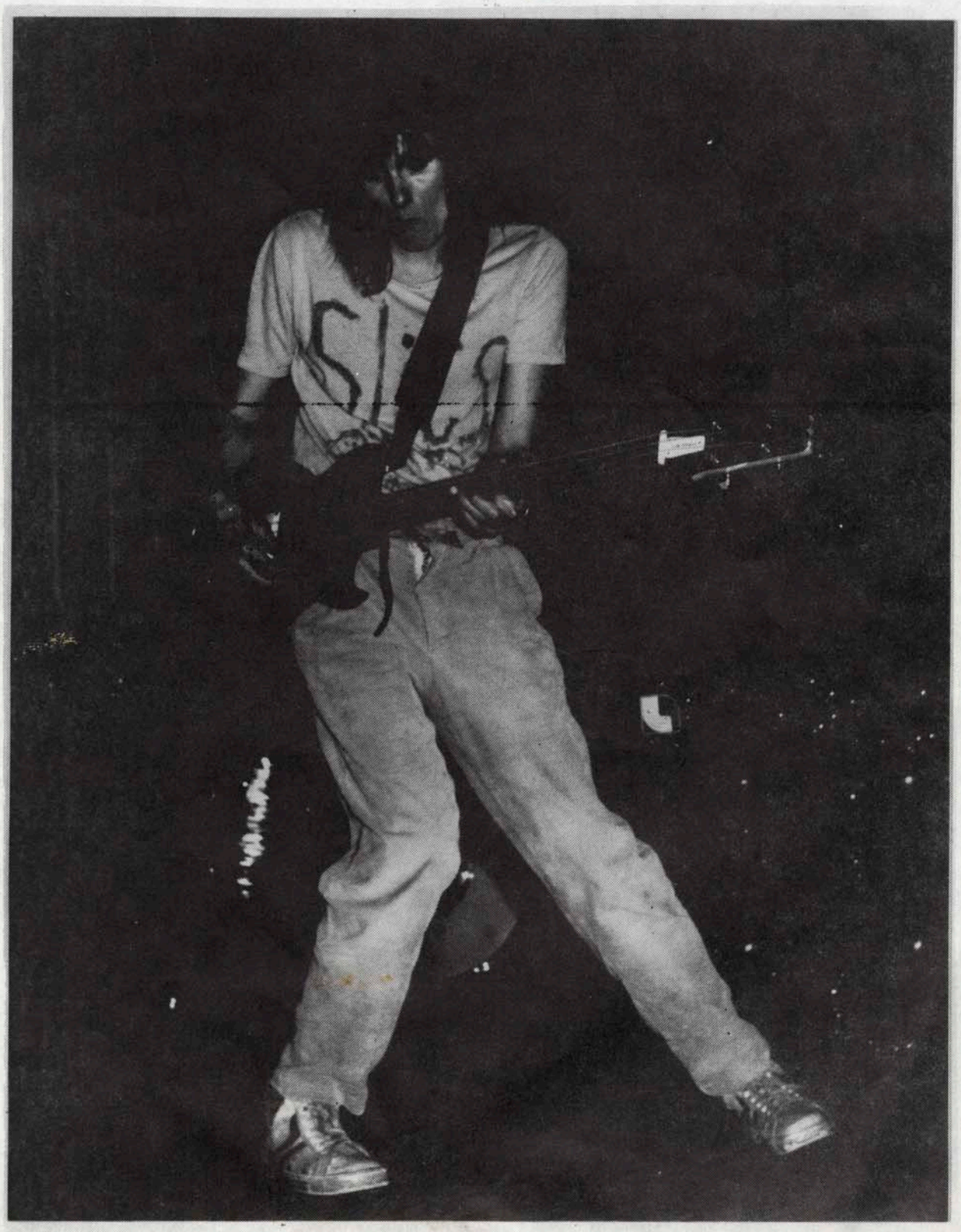

PIENENPIENI KATSAUS TILANNEKOMIIKKAAN JA SEN SYVIMPÄÄN OLEMUKSEEN

"Valehteleminen on syntiä", sanoi eräs varsin tunnettu nasaretilainen jo kauan sitten, mutta lisäsi samaan hengenvetoon: "Mutta ei kiellettyä, jos siitä vain on sinulle hyötyä" Tämä ikäänkuin valmisteluna sille, mitä kohta kerron teille. Mutta sitä ennen muuta hölötystä asioista, jotka eivät suinkaan minulle kuulu tai joista muuten vain ette satu olemaan kiinnostunut. Ette kai te vain väitä, että olisitte muka kiinnostuneita mm. Pölöhötyskerhon jäsenmäärästä? Tai siitä että nyt on aprillipäivä. En minä moisia hupsuuksia kerrokaan. Sen sijaan kerron, että ylhäälläolevalla otsikolla ei taida olla mitään tekemistä sen alla olevan tekstin kanssa. Hassua. Mutta mitä nuo kolme typerää kuvaa tuossa vieressä jökättävät? Onko niissä jotain vitsiä? Pitäisiköhän sille nauraa? Joku hassunnäköinen nuori mies työntelee epäilyttävännimistä lehteä täysin viattomien kansalaisten eteen ja sanoo: "Osta lehti" Kansalainen sanoo reippaasti "En". Tilanne toistuu kaikissa kuvissa. Hähähähä! Ei saanut myytyä yhtään lehteä. Hassua. Mutta missä siinä se vitsi on? Onko tämä vitsi? Hassua. Tuliko tästä sittenkin pienenpieni katsaus tilanne komiikkaan ja sen syvimpään olemukseen? Hmm...

veltto

Numero kaksi. Ilmestymisvuosi 1983. Avustivat: Kati ja C. Kokrment. Maksaa viitisen markkaa. Lehteen saapi mielellään kirjoittaa juttuja. Ja vielä enemmän mielellään saa lehteä rueta myymään. Tilaukset: 5 mk/numero.

Päätoimittaja: Jarmo Haapamäki
Postiosoite: Veltto-lehti, Box 20, 89201 Puolanka
Lehti ilmestyy ~~korkeintaan~~ neljästi vuodessa.
Ilmoitushinnat (voimassa numerosta 3 lähtien): 1/1 sivua 100 mk, 1/2 sivua 50 mk, 1/4 sivua 30 mk. Pienemmistä ilmoituksista sopimuksen mukaan. Ilmoituksia myös vaihdetaan muiden lehtien kanssa.
Painopaikka: Limes ry, Helsinki, 1983

KOLLAA KESTÄÄ GO-GO

Eräs historia by Kati &
Mice Elf Kokrment

kaikki reippaat lukijat on tietty kuulleet "Jäähyväiset Aaseille"-piisin joko Kollaan tai nykyään todennäköisemmin LiisaTavin verziona. Kaikki reippaat lukijat tietty myös luulee, että on tyhmää tehdä juttu Kollaasta nyt. Niin kai se onkin, mutta jos kerran täytyy pieruilla, niin pieruiltakoon sitten nyt, koska poikat vast'ikään tekivät pari keikkaa (keikka kerran 2:ssa ja puolessa vuodessa pitää _____ (täytä) loitolla).

Kannattaako sitä historiaa kirjoittaa? Joo tai ei, tässä olis.

Kollaa Kestää (hauska nimi, muuten) perustettiin kai joskus vuoden -77 tienoilla. Siukonen, Helminen, Kivi, Huhtamo ja joku Kontamäki oli line-up. Kaikki tietää, Kollaan oli määrä mennä Suosikin typerään rock-rallyyn vetämään Hämäläistä (Jyräys) munista. sinne ne menivätkin ja soittivat seuraavanlaisia musiikkilauluja: Musti Sotakoira
Kuumat Raiteet Helvettiin ja
Ahvenanmaa Takaisin Ruotsille.
Mahtoikohan siellä olla vähä best meininki?

Sit oli joku Niemi bassossa. Se oli varmaan hyvä basisti, koska se lähti Kollaasta heti kohta. No se siitä. So...

Levyttämäänki pääsi Kollaa ja Poko-Epe sanoo näin:

"En minä niitä ihan ilman taivuttelua ottanut, mutta kun ei multakaan tarjokkaita kovin paljoo ollut (Poko oli silloin vielä uusi), niin päätettin ainakin tehdä single." ③

Eka levy oli tietysti "Musti Sotakoira" (Poko pis 004).

Levytyksestä kertoo Helminen:

"Siukonen väsy studiossa nii hirveesti, ku Nurmiokallio huusi koko ajan, et 'Hakkaa lujempaa, Siukonen'. Tottakai siinä väsyy rumpali, joka ei normaalioloissakaan jaksa paljoo hakata. Se käänsi rumpukapulat väärinpäin ja puri suussa yhtä kapulaa. Siinä hermostu jo vähän koko pändi, kun ei muka yhtä piisiä saada läpitte ja yks vaan huutaa äänityskopista että lujempaa pitää hakata rumpuja"

Niinkuin tarkkaavaisimmat ässit jo huomasi, tehtiin tää levy Microvexissa. Bassoa soitti ESKO. Tää A-puoli äänitettiin 28.11.1977.

Mustin B-puoli: Basistia ei löydy mistään. Kuukauden päästä Mustista tehhään "Tähtien Rauha"-niminen öh... instrumentaali. Kaikki huokailee. Mukana J. Niemi ja S. Pietikäinen, -tanan pierut.

Sitte löyty basisti. Mikko Nevalainen tietysti, vai mitä luulitte? Näin:

"se oli joskus -78, kun mä menin lehti-ilmotuksen perusteella mukaan. Mulla oli kamat ja teki mieli soitella."

Olitko sä silloin töissä?

"Joo."

Nyt tulee sitten se kuuluisa EP, Kollaa Kostaa. Tuotti Pantse, äänitti Mika S. 24.8.1978. 6 piisiä, esimerkiks toi Advertsien One chord wonders eli yhden soinnun ihme. Hieno levy, kitarat vireessä ja kaikki. Helminen laulaa ainakin Johnny Rotten Go-Gon. Tätä levyä ei saa mistään, niinkuin ei

Kuvan otti hevrasmies Taneli Eskola

KOLLAA KESTÄÄ JA LORA LOGIC VANHALLA 27.10.1979

(jatkoa) Mustiakaan, taida saada mistään. Ähäkutti. Helminenki meinas jäädä ilman, sai kuitenkin joltain kriitikolta levynsä (Mikkola?).

Entäs sitte kirjoituksia kellarista / kuumat raiteet (pis 28)? Vittusaatana, hieno levy sekin, B-puolikin on saatanan rankka, Helminen laulaa hauskalla äänellä. Sis. myös Nevalaisen nokkelan bassorihvin.

"Tämmöstä se on ku asuu kirkon vieressä (kellot soi), ne perkele jo aamusta alottaa ton mäikyttämisen."

Tiättekö, kuka on Susan Whitby? Sellanen akka (ja Mikkola) soitti fonia Kollaan älpeellä "Jäähyväiset Aseille" siis toi Lora Logic (ent. X-Ray Spex, nyk. vaikka mikä).

No joo, onhan sekin hieno levy, mutta ei se kokonaisuutena pärjää sinkuille ja ep:lle. Tai vitustako minä mitään tiedän, tunnelmat oli muuttuneet. Levy tehtiin Johannalle Finvoxissa. Studio-aikaa sai kollaa tällä kertaa paljommin. Kukaan Kollaan pojista ei oikeen tahtonu antaa selväjärkistä vastausta siihen, mix levylafka vaihtui. Vituttiks Epee?

"Aluks ehkä, mutta loppujen lopuks, pääasiahan on se, että se levy julkaistiin." (Mahtaaksse puhuu totta kans?)

Mitäs sitte?

No sitte alko jutut olemaan ohitse itsekunkin kohdalla. Kollaa lähti sitte viälä Johannan minikiertueelle Astronausin, Wouden ja Päitten kanssa. Rytisikö? -kyllä kai.

Nevalainen menee Eppuun, Helminen menee (myöhemmin) taideskoleen, missä hän (paljon myöhemmin) ilahduttaa Taideteollisen korkeakoulun Torso-lehden tekijöitä sammumalla haastattelun alussa. Kivi, biologi.

Kivi & Helminen jatkavat Kollaa kestää -nimellä, mutta:

"Sitä toiset rutisee, et ei se oo mikään oikee kollaa, ku siit on Siukonenki poissa. Oon mäkin kyllä vähän sitä mieltä."

Uusia kollaa-systeemejä oli sitte jos jonkinlaisia, ne ei oikein toiminu. Helminen sano, et vaikka uudet rumpali ja basisti olikin mukavia miehiä, niin ne oli kumminki vaan soittajia (jos tiiätte, mitä sillä tarkoitetaan). Nää neo-Kollaat soitti LP:n Piisejä ja muistaakseni ainakin Neil Youngin Into The Blackiä.

Tiättekö, mikä on Cenci? Ei vai, kun kerta Epekin mainostaa sitä levyy silleen, et Siukonen & Co, niin kai sen salaisuuden voi sitten paljastaa. Sillä levyllä soittaa Siuko, Kivi, Helminen ja tyttö (viulu ja laulu): Anteeks, en muista tytön nimee, ei sitä kukaan tainnu mulle sanookaan. B-puoli taisi olla Helmisen sävellys.

! Nevalaiselta kysyttiin Vaasan kauppahotellissa
! Helmiseltä Messissä & kotonaan
! Siukoselta telephoonissa ???
! Epe oli toimistossaan ???
! Kivi oli treeneissä mutt ei se paljon puhunut enkä mie viitiny kysyä
! Ai joo, se Ep on Poko Pimp 014
! ja Lp on Johanna JHN 2004
! sitten on vielä Hilse T:llä Advents-blues
! ja Pokovack-levyllä (Pokolo 1) Tätä oli elämäni.

Sarjassamme

TÄMÄ ON yhtye nimeltä 22-PISTE-PIRKKO

Osa 1:

"Tämä on haastattelun otsikko"

Haastattelu tehtiin 28.2.1982 Utajärvellä Keräsen Hannun ja Askon kotona, Espe ei valitettavasti osallistunut haastelemiseen, oli kotonansa Muhoksella. Oli sunnuntai-iltapäivä ja aurinko paistoi. Haastattelija olin minä eli Jarmo ja en oikein osannut kysyä mitään, enkä ollut valmistautunut haastatteluun muuten kuin ostamalla tyhjän permaton C-90 kasetin. Mutta tulihan tuota puhetta. Siltikin.

Asko Keränen, Pikkukersa ja Esa Haverinen eli yhdessä 22-pistepirkko

Olipa muinoin yhtye nimeltä Matti Mätä & ss (se sama mistä oli pari-kolme vuotta sitten juttua melkein kaikissa pienlehdissä), johon kuuluivat reippaat nuoret Martti Henttunen (kitara), Pentti Piirainen (basso), Asko "Kersa" Keränen (laulu), Hannu "Pikku-Kersa" Keränen ja Esa "Espe" Haverinen (rummut). He soittivat nopeaa ja yksinkertaista Ramones-rokkia ja herättivät huomiota vauhdikkaalla esiintymisellään. He tekivätkin ihmeen paljon keikkoja (soittotaito ei ollut päätähuimaava), potkivat basistin pois ja ottivat tilalle ex-Raaka Voima Pallo Vaalin Oulusta. Kehittyivät, loivat oman tyylin ja sävelsivät hienoja kappaleita. Ja hajosivat. Martti lähti Tukholmaan töihin, sittemmin Tampereelle opiskelemaan ja Pallo jäi Ouluun. Jäljelle jääneet Asko (kersa), Hannu (P-K) ja Espe perustivat uuden pändin jossa rupesi bassonsoittajaksi kersa itse. Yhtyeen nimeksi keksittiin 22-Pistepirkko.

22-pistepirkko voitti.

Meinaan nuo SM-kisat. Ne on käyny jo tekemässä singlen Johannalle tämän tullessa painosta. Muutakin on tapahtunut tämän lähes vuoden aikana, joka on ehtinyt kulua haastattelunte-kohetkestä. No, haastattelun faktat on silti edelleen painokelpoisia, tosin kesä on jo ollut ja mennyt. Niin, kersa kirjoitti viime keväänä yliopilaaksi ja on nyt tyytyväinen kassalinjalainen. P-K lopetti lukion ekan jälkeen ja on nyt samoin tyytyväinen kassalinjalainen eli kokopäiväinen rockmuusikko. Espe on vain puolipäivämuusikko, se on koulua vastajana.

Veltto: Heh heh, hauha pyörii...
Kersa: Se on vähän hassua nykyään, tuntuu ettei meistä oikein oo mitä kirjoittaa. Tai silleen... Ettei huvita työntää niin paljo itteänsä siihen haastatteluun. Kun sais ensin bändin hyväksi, että ois jotaki aihetta ettei niin paljo tartte meistä vaan. Kun ennen se oli ihan mukava kun meistä vain tehtiin juttua, se oli aika helvetin mukavaa. Mut nyt nyvittais että ois hyvä pändi, että siitä pändistä tekis sitte juttua.
P-K: Niin.
Veltto: Ketä te ootte?
P-K: Askoja ja Hannuja ja Esoja.
Kersa: Matti Mätä & ss-yhtyeen jätteitä.
Veltto: ... Miten sitä haastattelua tehhään?
Kersa: Tässähän se koko ajan mennee.
P-K: Niin kai se mennee.
Veltto: Niin mihin se Matti Mätä & ss hajosi?
P-K: Emmä tiiä se hajos vaikka mihin.
Kersa: Se hajos siihen kun se oli niin vaikea pitää kasassa. Sit se hajos siihen, kun me alettiin olla valmiita vähän johonkin mahottomaan. Eikä meitä laiskuudessaan huvitlanu tehä mittään sen etteen. Sit se hajos siihen kun oli nk. sisäisiä erimielisyyksiä. Sit se hajossiihen kun se ei ollut luonnollinen yhtye, se oli sangen epäluonnollinen yhtye.
Veltto: Lähinnä kenen kanssa oli erimielisyyksiä?
Kersa: Emmä tiiä siinä oli kaikennäköstä kismaa. P-K: Kiss My Assiä.
Kersa: Ja se oli ihan hyvä että se hajos. Ainakin minusta. Kun nykyään on mukavempi soittaa. Vaikka musiikki voi ollakin, sunkin mielestä huonompaa jotenki mut... Eikä se irtoo oikein, se ettei tätä yhtyettä tartte vetää, oikeestaan eihän, P-K, tartte paljoa?
P-K: Ei kai sitä varmaan.
Kersa: Et se rullaa niinku omillaan. Kolme jätkää tekee kaikki hommat. Ja kaikki tykkää sitte niin paljo vissiinkin, et sitä on hyvin helppo pitää kasassa ja viedä eteenpäin sitä pändiä. Vaikka vähän vielä ollaan laiskoja, mut kummiskin se on kaikille niinku melkein tärkein asia elämässä.
P-K: Sit se oli niin rankkaa, sitä piti vetää koko ajan, että pändi tuli treeneihin tai vastaavaa.
Veltto: Niin kuin kauan se oli sitten kasassa?
P-K: Kaks vuotta.
Kersa: Ja kyllä kai me tehtiin muutamia ihan älyttömän hyviä keikkoja jossain. Mut sitten taas tehtiin muutamia niin perkeleen paskoja. Sit me loppuaikoina opittiin soittaan.
P-K: Kaks viimestä keikkaa oli ihan hyviä.
Kersa: Niin olikin. Ja siitä ois voinu tulla ihan kova sana, mut multa ois laulutaidot loppunu sit kyllä kesken. Se alko aina käymään rankemmasti esiin, kun noi oppi niin paljo soittamaan niin mää en kehittyny laulajana. Minusta on ihan mukava että se on kuollut ja kuopattu.

Veltto: Oliko Matti Mätä & ss:n jälkeen vähä aikaa hiljasta vai jatkoitteko te heti kolmestaan?
Kersa: Eiku meillä oli heti, ennen ku se oli hajonnutkaan. Siinä oli semmonen kuukausi semmosta, ettei sitä oikein edes tietty oliko se hajonnut vai ei. Kun me sit suunniteltiin että jos se hajoaa niin me pannaan uus bändi pystyyn. Se oli ihan heti että se on Espe ja minä ja P-K, ja sitte me tahottiin yhtä Lotvosen Tarjaa laulajaksi. Se tuli kans. Ja sitte se lähti uudestaan.

Pikkukersa ja Kersa. Kersa lähdössä teatteriveissulle Ouluun. Kuva: Jarmo H.

Veltto: Mistäs tämä yhtyeen nimi on?
Kersa: Se on yhestä eläinopin kirjasta. Se on semmonen pikkunen leppäkerttu.
Veltto: Onko sillä 22 pistettä selässä?
Kersa: Hmm, en mätiedä mut niitä on paljon.
Veltto: Pyritteköte niinku ilmaisemaan jotain musiikillanne? Pyritteköte johonkin?
P-K: No emmä tiiä. En mä ainakaan mihinkään erikoiseen pyri. Kunhan vaan vähän paiskon rockenrollia!
Kersa: Joillekin on joku muu asia tärkeintä, mutte on tää kaikista tärkeintä. Et se on mulle rakkainta hommaa mitä mä pystysin tekemään tällä hetkellä. Tai sitten matkustaminen. Siitä saa elämälle sisältöä. Emmä niinku myönnä semmosta, että me oltais vaan herättämässä huomiota, musta ne vaan ei oo totta. Niinku jotku on väittäneet semmoista, esimerkiks siitä SM-keikasta.
P-K: Ei kai senyt puhasta semmosta ollu...
Kersa: Vittu, jos joku on vähääkään raju, tai semmosta, niin Suomessa heti vaan sanotaan että se on huomion herättämistä ja sillä se yritetään saada matalaksi.
P-K: Ei kai siitä oikeastaan kannata välittää, se on niin tavallinen nakki, ettei siihen kannattais kompastua.
Kersa: Jos semmosesta välittäis niin sillon ei sais tehä mitään. Sillain voidaan vaan ihmiset saada matalaksi, että ne on hiljaa ja on samanlaisia kain kaikki muutkin. Ihmiset näyttää pelkäävän hirveästi, jos joku on vähän rohkeampi tai vähän puheliaampi tai vähän vain isompi ihminen. Niinku viisat ihmisetki on aina pyritty panemaan matalaksi.
P-K: Tai hölmöt.
Kersa: Siis semmoset vain jotka poikkeaa keskivertoukoista. Ja sit luullaan että kaikki pelkää sitä, että ne leimataan huomion herättäjäksi, ei mua ainakaan pelota ollenkaan semmonen arvostelu, koska mä tiedän että ensinnäkään se ei oo totta. Se ei siis saa mua muuttamaan yhtään mun tapojani.

Veltto: Mitä muuta te teette kuin soitatte yhtyeessä?
P-K: Nuokkumassa koulussa käyään... En minä tee paljon mitään muuta, flipperiä joskus käyn pelaamassa, luen kirjoja.
Veltto: Tuleeko paljon vapaapelejä?
P-K: Joskus tulee, joskus ei. Flash Gordon-flipperissä ennätys on 970 000.
Veltto: oho! Paljonko siinä on vapaapeliraja?
P-K: 1100000 kai.
Veltto: Eihän tuo oo sitten mitään.
Kersa: Espe käy Annen luona...
P-K: Niin se käy paljon Utajärvellä.
Kersa: Minä käyn paljon urheilemassa; juoksemassa, uimassa ja hiihtämässä. sitten luen kirjoja...
Veltto: Mitä oot lukenu viime aikoina?
Kersa: "Olla vai omistaa". Se kertoo siitä että nykyään ihmiset ei oo vaan ne omistaa.
P-K: Mä oon lukenu Tarzaneita.

Veltto: Mistä teidän laulut kertoo?
Kersa: Puolusteluja ja syyttelyjä monestikin.
P-K: Minusta enempi ihmettelyä. Ja sitte ihan tavallisista asioista.
Kersa: Ja epätavallisista. Minusta ne sanat ei oo ollenkaan huonoja, monessakin on paljo semmosia juttuja.
P-K: Vaikka ne voi vähän oudoilta kuulostaakin, mutta jos niitä miettii, niin ei kai ne niin huonoja oo.
Kersa: Eikä ne niin tärkeitä oo.
P-K: Ei niillä mitään niin kauheata painoa oo, vaikka ei me mitä tahansa lauleta, mutta ei ne mitenkään etuasemassa oo.
Veltto: Niin teillähän laulaa kaikki vuorollaan.
P-K: Ainaski yrittää laulaa...
Kersa: Me tarvittais yks laulusolisti.
P-K: Eihän tuo pahaa tekis.
Kersa: Mut jos me opitaan niin sitei tarvis. Mut se helpottais hommaa, me voitais värittää paljo musiikkia kaikilla lisäinstrumenteilla koko ajan, jos olis neljäs jätkä. Tai tyttö.
Veltto: Niin miten se Tarja tuli lähteneeksi pois?
P-K: Se vain lähti, eise vissiin jaksanu olla.
Kersa: Me ollaan vähän liika vaateliaita tuon musiikin suhteen, et se on meille kaikista tärkein, ja se ei Tarjalle ollu kaikista tärkein. se oli sillonki niin rakastunut, se oli kaikista tärkeintä Tarjalle ja me ei oikein tykätty jos vaikka oli keikalle lähtö ja se ei voinu lähteä. Sitte Tarjaa harmitti se, kun se ei voinu olla täysipainoisesti mukana, se ei halunnu tuottaa meille sellasta painolastia, se lähti veks.
Veltto: Ja te rupesitte oitis paikalla lauleskelemaan ite?
Kersa: Kyllähän me venattiin...
P-K: Vähä aikaa hengitettiin.
Kersa: Kesällä oltiin ihan niinku... Oltiin Espen kanssa Hesassa ja pändi oli seis. Sit ku tultiin niin alettiin pikkuhiljaa soitteleen muutaman viikon päästä, se oli semmosta että me vaan soiteltiin ja rämpytettiin, kun me ootettiin että laulaja tulee, mut sitten me hiljotellen vaan alettiin ite laulamaan. Tai noi jätkät ne saa nuo lauluhommat paremminkin (7) hommata, kun tuon basson soittamisessa on niin paljon tekemistä vielä. Ja sitten ku ei oo mikään kultakurkku... Laulan ma ynnen biisin nykyään. Sen nimi on "Lentokenttä".

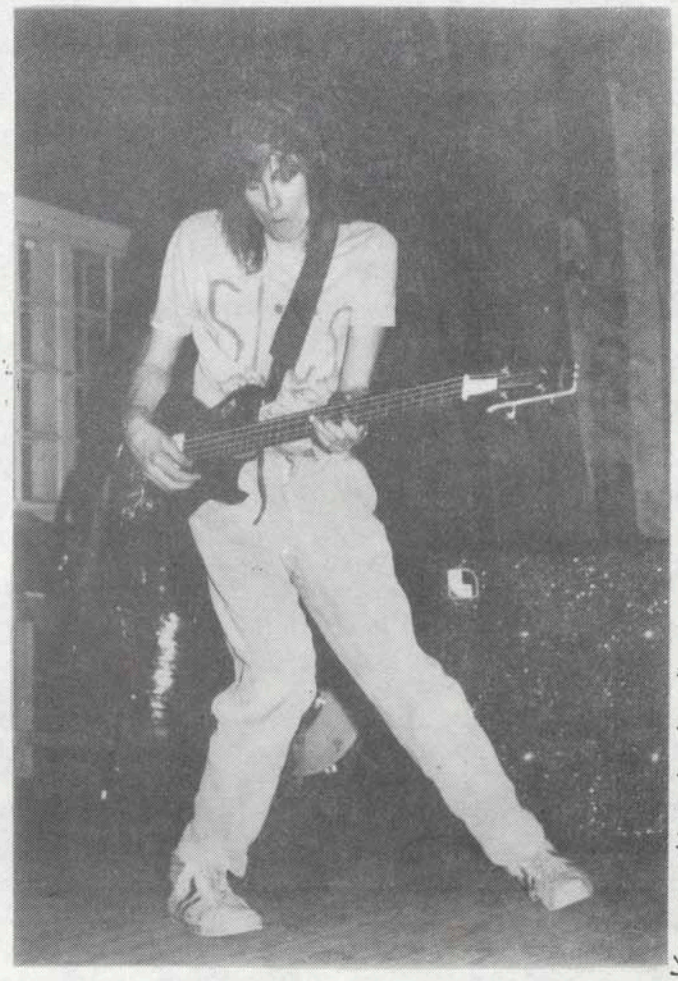

Kersa eli Asko Keränen. Kuva: Jarmo Haapamäki

Veltto: Mitäs muita lauluja teillä on?
Kersa: "Jäätynyt timantti", "Katto-rock", "Sairaannäköinen lintu" on tulossa, "Kahtena päivänä", "Vieras tässä talossa", "Valinta", "Väärällä ajalla", "Piparkakkuja", "Murhekriisi"...
Veltto: Onko teillä yhtään MM&SS-piisiä ohjelmistossa?
Kersa: On, se "Kummittelua"-biisi, se on Martin tekemä kappale.
P-K: Ja sitte on, oliko se Crazy Elephantsin biisi, se "Give me good loving".
Veltto: Se on hyvä rokkibiisi.
Kersa: Niin on, sitäpaitsi se alkaa nykyään menemäänkin.
Veltto: Puolangalla se meni hyvin.
P-K: Niin meni.
Kersa: keikoilla on nykyään oikein mukavaa.
P-K: Kahella viimesellä keikalla on ollu kivaa.
Kersa: Se on niin mutkatonta loppujen lopuksi nykyään, keikat ja nuo, kun me ollaan niin hyviä kavereita keskenään. Me ollaan melkein niinku veljeksiä, Espenki kanssa.
P-K: Niin et siinä jokainen oikeestaan tietää jo, ilman mitään puheitakin, että mitä toinen ajattelee.
Kersa: Niin tai että mikä biisi passaa seuraavana keikalla, tai jotenki sillälailla. Eikä sillai tarvi varoa enää toista.
P-K: Ja kun meitä on kolme, niin saapahan aina yks enempi hintaa, ha-haa! Ja sopii lavalle soittaan.
Kersa: Nyt kun on päässy koulusta pois ja kunhan on saanu nuo ylioppilaskirjoitukset hoitettua veks, sit vois alkaa elämään työttömyyskorvauksilla ja soittaa rokkia. Tai bassoa.

P-k: Ja sitte kesällä yritetään päästä rääppiin kaikki festivaalit.
Kersa: Niihin pikkulavoille, jos niihin vain pääsee. Ja muutenki voitais yrittää vetää semmonen soittokesä.
Veltto: Ja se Ruotsinkiertue...
Kersa: Ihan missä vain ois keikkoja. Mä luulen, että... Nytkin jotuntuu siltä, kahella keikalla tuntunu, että tätä ilkiää tarjota ihmisille, että tää on hyvää. Et siihen alkaa uskomaan siihen hommaan, kun se alkaa mennä niin se on oikein mukava sitte tehä sitä.
P-k: Ja sitte tuota... Niin.
Kersa: Mut se on tosiaan hassua ettei me olla mikään semmonen, vissiin, mikään suuren yleisön bändi, mitenkään halventamatta suurta yleisöä, koska ihan mukavaa ois jos oltais. Mut kun ei ainakaan näytä siltä.
Veltto: Teidät on vaikeampi omaksua.
Kersa: Vaikka se on nykyäänki aikamoista poppia. Positiivisessa mielessä. Niinku Ramones on nykyään, vaikkei ollakaan mitään Ramonesta.
Veltto: Entä kesän jälkeen?
Kersa: Mitä sä, P-k, oot suunnitellu, soitetaanko me ens talvena?
P-k: En minä tiiä sinne asti, mehän voiaan vaikka kuolla kesällä!
Kersa: Niin voiaanki kyllä kuolla ihan millon vaan, se on tosi. Mullakaan ei oo mitään suunnitelmia, mulla on kesässä suunnitelmat, sitte mullei oo koko elämän varalle mitään suunnitelmia. Se onkin aika hyvä juttu.

Veltto: Kuollaan ja tullaan muurahaisena takasin ja joku ihminen tallaa päälle.
Kersa: Kuolee uudestaan.
Veltto: Sitte tulee ihmisenä ja se toinen on muurahaisena ja sitte tallaa sen muurahaisen päälle.
Kersa: Tai sitte kuolee nälkään. Mä luulen, että jos uudestaan syntyy niin, kun jotain 2/3 maailmasta näkee nälkää, niin sinne kai sitä helpoimmin syntyy.
Veltto: Niin mitä sä luulet tapahtuvan kuolemisen jälkeen?
Kersa: En minä oo ajatellu koskaan. Kun se on niin samantekevää. Mut se on vaan aika jännä juttu, kun sitä voi kuolla ihan milloin vaan. Siks oikeestaan kantsis täyspainoisesti hengitellä koko ajan. Kun aina vaan häviää, jos tekee sillai puolivillaisesti jonku jutun. Koska itehän sitä saa aina enemmän mitä kokonaisvaltasemmin menee asioihin mukaan. Tanssimiseen, puhumiseen, haastatteluihin, syömiseen... kaikkeen tommoseen, siitähän itelle saa vaan pääomaa.
P-k: Ihmiset häviää joka kerta itelleen kun ne ottaa viinaa.
Kersa: Jotenki hassua, kun ihmiset siirtää kaikki hyvät ominaisuutensa niinku itensä ulkopuolelle. Et sillon kun ne on kännissä niin sillon ne uskaltaa, sanotaan nyt vaikka tanssia kunnolla. Ja puhua filosofisia ja syvämietteisiä ajatuksia, joita ne koko ajan voisivat puhua, mut jostain syystä ne ei puhu. Et ne on tahallaan niinku surkastuttaneet omat kykynsä, kun ihmiset vois olla ihan yhtä puheliaita, yhtä vapaita ja yhtä rohkeita selvänäkin.
P-k: Mä en oo koskaan ollu humalassa.

Veltto: Kertokaa vielä jotain itestänne.
Kersa: Mä luulisin että mä oon tämmönen mitä tässä haastattelussa oon ollu. Nyt mulla on hullun paperit, mä oon puoli-toista vuotta hullu. Armeijan psykiatri tutki minua pari minuuttia ja anto lapun, mä oon edesvastuuttomassa tilassa, mä saan tehdä mitä sattuu. Maanis Depressio. "Murheen alhosta suurimpaan riemuun".
Veltto: Entä Pikku-kersa? Minkälainen sinä luulet olevasi?
P-k: Emmä tiiä. Semmonen pieni poika joka vaan kattelee aika paljon.
Veltto: Miten tääois hyvä lopettaa tää haastattelu?
P-k: Sammuttaa mankan, ei kai siinä muuta.

NAPS!

Hannu Kerånen eli Pikkukersa eli P-k. Kuva: Jarmo H.

Tuomarit valitsivat utajärveläisen 22-pistepirkon edustamaan Oulun läänin Seinäjoella pidettäviin loppukisoihin. 22-pistepirkon jäsenet Asko, Pikkukersa ja Esa ovat soittaneet yhdessä jo useamman vuoden ja aikoinaan he tulivat tunnetuksi Matti Mätä & SS-yhtyeen kantavina voimina. Oli ilo huomata, että pojat eivät ollet jääneet junnaamaan paikalleen, vaan kehitystä oli tapahtunut.

Poikien musiikki oli varsin herkkää ja melodista ja ihmetyttämään jäi Pikkukersan mainittua idolikseen rankimman sarjan rock'n roll-miehen, nimittäin legendaarisen Johnny Thundersin. No, eipähän esitys ollut ainakaan tylsää idolin kopiointia, vaan kokolailla oma juttunsa. (Kalevi)

LOPPU!.

CHRISTIAN LUNCH -

JOTAIN HAUSKAA VAI?

© Mice Elf kokrment latojan pienin muutoksin.

Christian Lunch asuu tätänykyä saksassa, meinaa pysyä siellä niin kauan kuin Reagan on vallassa (vaikka mahtaneekohan se Reiganin seuraajakaan olla sen kummempi). Eräänlaisessa vapaaehtoisessa maanpaossa siis.

Mitäkö muuta tämä Kristillinen Lounas on kuin joku maanpakolainen? Joo, Christian Lunch on kova yhtye, jota voi kuunnella mm. Jello Biafran kasaamalla kokoelmalla LET THEM EAT JELLYBEANS (jellybeans = Ronald Reiganin mielinamuja). Tähän Lunchin heppuun on oltu vähän lähemmässäkin yhteydessä, joten annetaanko äijän ihtensä kertoa? Joo.

Christian Lunch

Daniel Bontjes Van Beek - kitara ym.

"Mun levyjä ei oikeestaan saa täällä Saksassakaan (minä näes valitin ettei sen levyjä saa Suomesta), nää riippumattomat (intependent people) eivät uskoneet, että mä tekisin mitään, mistä ne pitäis. Ainoo tarjous, minkä mä sain, tuli tältä Phonogramin ala-leibelin hullulta tyypiltä (Tommi Richter). MUTTA, ne kaupat, joitten kanssa Phonogramilla on kontaktit, myyvät paljon Abbaa, kissiä ja sellaista kamaa ja niillä kaupoilla, jotka voisi myydä mun levyä, ei ole varaa ostaa sitä Phonogramin jakelijalta."

Niin, Let 'em eat Jellybeansilla on Chrisin piisi "Jokes On You", joka on, yllätysyllätys, kova juttu. Siitäkin tekstistä vois vetäistä kovia referaatteja, mut antaa nyt olla.

Chris Lunch taitaa olla jollain tavalla mukana myös tolla "Whitch Trials"-EP:llä, Jello Biafran ja muitten kanssa. Veltto 1:n mukaan ne muut on Dead Kennedys-kitaristi East Bay Ray eli Ray Pepperell, The Soundin Adrian Borland & Morgan Fisher. Voisko olla totta? Totta helvetissä.

Joko Osiek-basso ym.

Christian Lunchin oma LP on kans oikein hauska. Se alkaa näin: Tervetulloo. Tätä levyy ei tehtykkään riippumattomalle firmalle, vaan jättisuuri-isolle jne. Sitten tulee plinkutusta "strangling...", toi edellinen oli Message From The Boss.

Manuel Darboven - rummut (Schlagzeug)

Monika Po, onpa poppia. Tai jos Human League on syntetisoijapoppia, niin oisko tää sitte syntetisoijapunkkia. Huomaan, että on tainnut jäädä sanomatta, että Christian Lunch soittaa syntetisaattoria (EMS-synthi, Roland SH 09, Biergläser heh) ja laulaa. Sen laulamisen te reippaat taisitte jo arvatakin. Levy loppuu weltsendeschlussin jälkeen suhinaan. Siihen väliin mahtuu kaikenlaista enemmän tai vähemmän kokeellista juttua + myös aika rytkettä. HUOM. Tää äijä ei oo mikään syntsypelle. ⟹

(jatkoa)

CHRIS's favorite bands:

ABWARTS

X-MAL DEUTSCHLAND

EINSTUZTENDE NEUBAUEN

DIE RADIER

COSMONAUTEN TRAUM

WIRTSCHAFTS WUNDER

kontaktit Zick-Zackin kautta

ZICK-ZACK RECORDS

Rambach Strasse 13
2 Hamburg 11

Ask for
FRED HILSBURG,
he has a very
good distribution
net work.

Annetaanko äijän kertoa lisää? Joo.

" Joka tapauksessa, täällä on paljon bändejä, jotka on terävämpiä kuin me. Ne saavat tehdä live-keikkoja, koska klubien omistajat tietää, että saatanasti jengii änkee paikalle, kun ne tietää, et nää on myyneet paljon levyjä. Bizniz rules art."

Jaa, no millasta se on se saksalaisten musa?

" Ainoo ongelma tän 'neue Deutsche Welle'n kans on se, että jotkut bändit menee silloin tällöin vähä yli laidan Joy Division-antiikkeineen ja kuulostavat hiukan liian vakavilta ja taiteellisilta"

Ai jaa

" Joo, mutta saksalaiset on tutkiskelleet kieltään ja ovat löytämässä uusia tapoja soittaa musiikkiaan niin, että se sopii sanoihin ja toistepäin."

Älä ny!

" Jep, sillälailla eri tavalla kuin laidasta laitaan amerikkalaisten ja enkkubändien matkiminen, jota on jatkunu 2. maailmansodasta saakka. Se on tietty hienoo, koska minusta paras tapa tutustua vieraaseen maahan on sen musiikki ja jos jatkuvasti vaan matkitaan sitä, mikä on suosittua Amerikassa, mä näen oman kulttuurini jalanjäljet joka puolella maailmaa."

Christian Lunchin osoite on:
c/o Bush, Adolfstrasse 88,
2 Hamburg 76, W-Deutschland

porijazz

JOO , ME OLTIIN SIELLÄ PORISSA . SITÄHÄN VOI TIETYSTI IHMETELLÄ, ETTÄ MITÄ SELLAISISSA JATSIKARNEVAALEISSA TEKEE KAIKENMAAILMAN KATIT JA MUUT MUNAPÄÄT , JOTKA EI YMMÄRRÄ SIITÄ JATSISTA MITÄÄN. TÄTÄ MUUTEN " KYSYTTIINKIN ". VOI VOI.

TIEDÄTTEKÖ , MILLAINEN KAUPUNKI ON PORI ?

No , Porissa on linja-autoasema ja yks katu , nimittäin toi Isolinnankatu (muistaakseni). Isolinnankatu lähtee linja-autoasemalta ja päättyy suurinpiirtein Kirjurinluotoon.

Vaan eipä päätyköön ihan eli me siis eksyttiin; minä jouduin AMURIIN (!) ainakin kartan mukaan , minulla oli nimittäin Tampereen kartta . Heikki joutui jäätelökioskille , joka muuten sijaitsee ihan lähellä Kirjurinluotoa. Markku taas käveli Kirjurinluodon ohi. Tiedättehän , se silta, jonka yli ehkä pääsee pois Porista . Sillan juurelta lähtee joku rantatie, joka tavallaan kiertää Kirjurinluotoa . Jatsijuhliin siitä ei päästy , siinä oli nähkääs vettä välissä.

Markku kysyi tietysti neuvoa ystävälliseltä vastaantulijalta, joka ajoi sellaisella sähköpyörätuolilla . Lopuksi hän kysyi vielä, että "pääseeks tolla kovaa" .

→

ALL THAT JAZZ ...

XXXX

No joo , kaikkinaan tunnetusti selviää aikanaan. Kun minä selvisin sieltä Amovista, minä tapasin Heikin , joka oli ostanut paljon jäätelöä . Jäätelöä syödessä me sitten tavattiin Markkukin . Pyörätuolimies oli ilmeisesti vastannut hänen viimeiseen kysymykseensä myöntävästi , koska hän ajeli iloisesti hienolla pyörätuolilla.

Suurtapahtumahan tänä vuonna oli ton Benny Goodmanin vierailu. Tuntui (ainakin lehtiä lukiessa) että Jazzeissa esiintyy ainoastaan B. G-Man , jolla tosin olisi melkonan liuta " lämmittelybändejä " . Esiintyikös Paul Oxley's Unit muuten Porin Jazzissa ?

Ei vaan , kyllä se oli hienoa , että itse B.G. oli saatu Suomeen,

mutta ei kai sitä asiaa ole pakko käsitellä sillä tavalla, että jos ei Benny Goodmania , niin sitten jotain AG-kiilistäjiä . Viittaan tässä LESTER BOWIEen , joka oli tosi julma nekru , jos tiedätte , mitä tarkoitan . Ja sitä paitsi, kuinkas usein Suomessa nähdään TODELLISTA AVANT-GARDEA ?
Niin, Benny Goodmania oli varmaan hauska kattoo , vaikka kyllä se äijä minusta oli ihan rupinen munkkipussi .

Kaarina Suonio piti oikein puheen , mutta uskokaa minua : Suonio ei suinkaan ollut päivän pöntöin ilmestys. Jessus , tämä jatsikansa on todella munatonta väkee . Niinkuin tuossa alussa mainitsin , niin minua vähän moitiskeltiin, että minä en ymmärrä jatsia enkä tiedä siitä mitään (mikä pitää täysin paikkansa) . Niin , nämä tyypit tietävät kaiken. Suonion puheessa ne huusivat , että " Jatsia ei arvostetta " ja kun sanottiin, että nyt aletaan kouluttaa akateemisia jatsoreita , niin ne mölisi " riemusta " . Minä sanoin lähellä istuville kulttuuripieruille , jotta " Ei ole yhtään kylmä , eikä se vaikuta " .
SITÄ ne ei tajunneet .

Joo , Goodman kukitettiinkin ja kaikkee . Ja se soittikin. Bändin tullessa lavalle osoitettiin suosiota ja läpsytyksen seasta kuului huuto :_____(Fill in) . Minä en tunnenut niitä hienoja lauluja, joita siellä soitettiin, oli se varmaan hauskaa ; Etenkin tän jatsivään mielestä ; Ne kun tiesivät , että tämä on hauskaa (ja hienoo) .

jatkuu →

Heikki näki jossain välissä Jukka Tolosen ja Coste Apetrean taidemuseossa ja sanoi , että siellä oli nättiä . " Ne olivat sellaisia rauhallisia poikia " .

Tiesittekö muuten , että Porin Jazzissakin on järjestysmiehiä ? Me tiedämme , nyt.Me saimme juosta niitä pakoon, että sillä lailla . Syy nyt ei ollut sen kummempi (?) kuin että me yritettiin juoda viinaa . Itseasiassa pakomatka aiheutti suurempia tuhoja kuin pieni rikkeemme , jonka takia nyt ei olisi kannattanut edes lähteä pakoon. En myöskään oikein ymmärrä , mitä varten ne tyypit lähti meidän perään. Enkä ne luulI, että me ollaan suuriakin roistoja , kun kerran lähdetään juoksemaan .

Joo , pakoon siis juostiin minä ja Markku ; Heikki ei ollut paikalla (omeksi) . Hejkistä oli kuitenkin se hyöty, että hän älysi työntää hunningolle jääneen pyörätuolin veteen. Aura-jokeen?? Markku kaatui johonkin johtoon, minä en kaatunut, mutta ei se mitään .

Nyt olisi jo korkea aika käsitellä koko festivaalien kovin ukkeli : LESTER BOWIE . Eikös tämä ole se DEFUNKTin (kova bändi) JOE BOWIEn veli ? Vaikka he eivät samanlaisia olisikaan , niin tiettyä yhtäläisyyttä heidän toimissaan on , siis LESTERin ja JOEn .

Lester Bowien bändi oli kuuleman kvintetti . Onko sillä väliä ? Niiden soitto ainakin oli pokkaa. Se tärisi , tämä bändi . Vaikka ei bändin soitto siitä mitään runkkua ollut. Suomalaiset jatsipaskiaiset voisivat ottaa oppia, jos osaisivat , Tai jos Bowien mustien juurien katsotaan antaneen hänelle " etumatkaa " , niin mitäs sitten sanotte ruotsalaisesta BITTER FUNERAL BEER BANDistä ? Mitä ne soitti , sitä minä en tiedä , mutta se kuulosti rehelliseltä meiningiltä .

Niin , että hauskaa siellä oli. Matkamme takaisin Turkuun onkin jo toinen luku . Voi juku .

Kati

HIHHULI!

Tämän numeron tekemiseen (tai ainakin julkaisemiseen meni vähän liian kauan aikaa, mutta seuraavan numeron pitäis tulla ulos ihan inhimillisen ajan kuluttua. Sitä odotellessa kattokaa vaikka tuotä kollaa kestään kuvaa tuossa vieressä. Höbönlönbön!

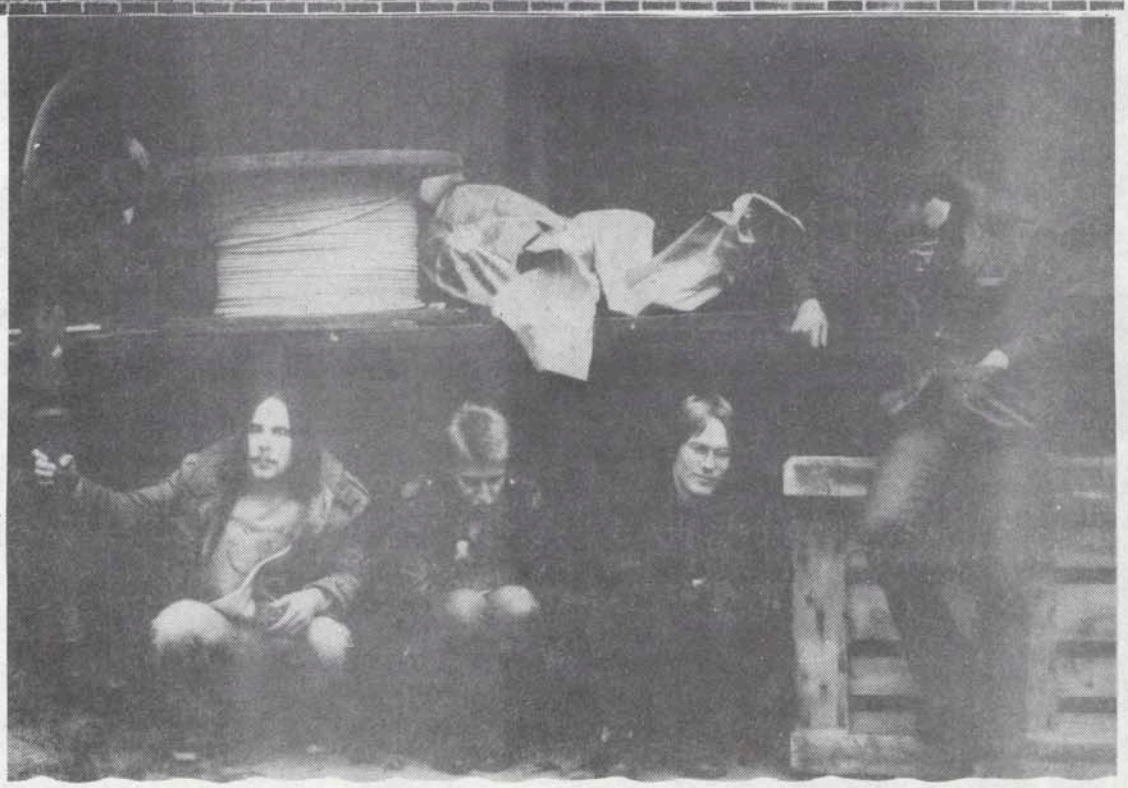

Ruisrock 82, U2 ja Au Pairs muistoissani

eli tilaisuus kertoa, kuinka tapasin rocktähdet

Jarmo Haapamäki

Lähtiessäni Ruisrockiin '82 en ollut yhtään valmistautunut tekemään Au Pairs- tai U2-haastattelua, sillä enhän mitenkään olisi voinut arvata, että minut raahataan suoraan portilta festivaalitoimistoon, jossa minulle paiskataan kouraan toimitsijakortti, jolla sain esteettä kulkea mm. päälavan takana, ja täten sain mahdollisuuden ko. haastatteluiden tekemiseen. Sillä näin kävi, uskokaa tai älkää! Olin onnessani ja kävin kehuskelemassa kavereille hyvää tuuriani, jotka onnittelivat minua ja minä kiittelin.

Niinpä kävelin aivan kylmiltäni lavan taakse tekemään niitä U2- ja Au Pairs-haastatteluja, tai oikeastaan menin vain juttelemaan heidän kanssaan sen pahemmin hermoilematta.

Lavan takana oli kolme ulkomaalaisille esiintyjille tarkoitettua "kopperoa", yksi asuntovaunu (Au Pairs), yksi asuntoauto (U2) ja yksi kuorma-autolla paikalle touhuttu parakin tapainen sosiaalitila (Steve Gibbons Band). Ensin en nähnyt ketään englantilaisen muusikon näköistä, vaan meinasinkin pettyneenä mennä takaisin festivaalialueelle, kun Au Pairs-rumpali Pete Hammond tuli ulos asuntovaunustaan syöden banaania ja toisessa kädessään suomalainen kaljapullo (Koff). Astuin lähemmäs toivoen saavani aikaan mukavaa keskustelunpoikasta.

Veltto: Hei.

Pete: Hei. Haluatko kaljaa?

Veltto: Kiitos.

Istuin alas hiekalle ja esittelin itseni Pohjois-Suomen johtavan musiikkilehden päätoimittajaksi, ja haluavani tehdä Au Pairsista kahdentoista sivun haastattelun (tai jotain sinne päin) huomaten koululenglanninkielentaitoni jääneen kotiin huoneeni pöydälle (ts. sanakirjani).

Veltto: Mitä tykkäät suomalaisesta kaljasta?

Pete: No enpä oikein tiiä, aika hyvän makuista. Ehkä jonkin verran vahvempaa. Onko tää normaalikaljaa?

Veltto: Joo. Viinakaupasta saa nelosta, se on vahvempaa.

Pete: Ai.

Veltto: Mitä tykkäät suomesta?

Pete: Enpä tiiä oikein, en oo paljoo nähny, mitä nyt täällä oon ollu.

Veltto: Entä tämän perusteella?

Pete: Kaunista ja ihan mukavaa jne. Minkälaisia Poliiseja Suomessa on?

Veltto: Aika sikoja. Kauheen virkaintosia ja viittumaisia. Entä Englannissa?

Pete: No Poliisithan on joka paikassa sikoja.

Veltto: Ai niin Englannissahan Poliisit voi pidättää noin vain kenet haluaa.

Pete: Joo.

Veltto: Suomessa ei.

Pitkiä taukoja. Aurinko paistaa.

Veltto: Englannissahan ei oo pakollista armeijaa?

kuvassa minä + Au Pairs-rumpali Pete Hammond. Kuva: Paul Rad.

Pete: Ei. Ennen oli, mutta nykyisin ei tartte mennä armeijaan, vaikka nythän ne on taas hommaamassa asevelvollisuutta takasin.

Veltto: Meillä on yleinen asevelvollisuus ja voi joutua vankilaan jos ei suostu menemään armeijaan.

Pete: Paska.

Veltto: Missä päin Englantia te asutte?

Pete: Birminghamissa. Asutko sinä täällä kaupungissa?

Veltto: Eikun minä asun tuolla kaukana pohjoisessa. Tarkalleen sanottuna Suomen maantieteellisellä keskipistepaikkakunnalla, Puolangalla. Meitä tuli sieltäpäin linja-autollinen porukkaa tänne.

Pete: Ahaa.

Veltto: Millon tää yhtye on perustettu?

Pete: Me perustettiin tää siinä kolme vuotta sitten, me oltiin kaikki jo tunnettu toisemme kauan aikaa. Soiteltiin niinku kavereina yhdessä ja siitä se lähti.

Veltto: Minkälaista musiikkia te silloin soititte?

Pete: Kyllä se oli suurinpiirtein samanlaista. Mitä nyt ollaan enempi opittu soittaan ja tekemään erilaisia juttuja ja silleen.

Veltto: Ootsä soittanut ennen jossain muussa pändissä?

Pete: Joo mä soitin rumpuja yhessä toisessa pändissä ennen Au Pairsia, mutta mä lopetin sen jo vuosi sitten ennen kuin Au Pairs perustettiin ja aloin uuestaan soittamaan.

Veltto: Mistä te tuommosen nimen keksitte?

Pete: Nuo toiset sen keksi ja se kuulosti hyvältä.

Veltto: Pitäneenköhän semmonen puhe paikkaansa että Echo & the Bunnymen ei tullu soittamaan Ruisrockiin sen takia ku U2 soittaa kans?

Pete: En tiiä ollenkaan, en oo kuullutkaan. Ehkä niillä on jotain kateutta toisillensa. On meilläkin kyllä vähän ongelmia tuon Vukakkosen kanssa, me ei nääs saada käyttää niitten kontrollikaappeja, meillon semmoset ihan pikkuset kontrollit käytössä. Ja en tiiä, miten lie noiden rumpujen ja rumpulavan kanssa, en tiiä vielä saadaanko me käyttää niitä. Tarjoaisitko muuten tupakan?

Veltto: Mullon vaan tämmöstä, jos kelpaa (Colt).
Pete: Kyllä passaapi. Mullei itellä oo varaa ostaa omia tupakkeja.
Veltto: Paljonko te nettoatte täällä soittamisestanne?
Pete: No suurin osa siitähän menee matkoihin ja soitinlaitteitten kuljettamiseen ja...
Veltto: Et halua paljastaa?
Pete: No en.
Veltto: Missä teidän keikkapalkkiot normaalisti liikkuu normaalikeikoilla Englannissa?
Pete: No ne riippuu aika paljon keikasta.
Veltto: Noin keskiverto?
Pete: Siinä tuhat puntaa.
Veltto: Joo.
Taukoja edelleen. Aurinkokin paistaa.
Veltto: Mitä tykkäät näistä festivaaleista?
Pete: Vaikuttaa aika hyvin onnistuneilta. Nää eroaa aika paljon esmes Englannin vastaavista. Muuten, eikö Jam soittanu täällä joskus. Oliko se viime vuonna?
Veltto: Eikun toissavuonna. Viime vuonna sato hirveesti ja muutenki oli aika epäonnistuneet festivaalit. Toissavuonna, kun Jamkin soitti, täällä oli kauneita mellakoita, pullot lenteli ja PA-kaapit kaadettiin. Poliisit oli piilossa täällä lavan takana.
Pete: Eiks sillonki satanut?
Veltto: No joo vähän.
Pete: PA:t on täällä liian pienet, muuten järjestelyt on ihan kivat. Tarjoaisitko muuten toisen tupakan?
Veltto: Ole hyvä.

Hieman tämän jälkeen Pete kohteliaana engelsmannina pyyteli anteeksi, että hänen pitää mennä kyselemään sitä rumpuasiaa ja tsekkailemaan rumpusaundejaan. Minä hyväksyin anteeksipyynnön.

ENSIMMÄINEN VÄLIOTSIKKO

Hetken päästä huomasin Au Pairs-kitaristi Paul Foadin katselemassa ohilipuvia Ruotsinlaivoja ja muuten vain paistattelemassa päivää rantanurmella.
Veltto: Hei.
Paul: Hei.
Veltto: Mitäs kattelet?
Paul: Enpä ihmeempiä. Äsken tästä meni laiva ohi.
Veltto: Meni kaksiki.
Paul: Enpä huomannu.

Oikein mukava nuorimies tämäkin. Esittelin jälleen itseni, kuten teki hänkin ja kertoi myös soittavansa yhtyeessä kitaraa.
Veltto: Minkä merkkinen kitara sulla on?
Paul: Fender Stratocaster.
Veltto: Minä ite soitan kans kitaraa, mulla on Yamaha SG...
Paul: ... 2000? Todella hieno kitara.
Veltto: Niin onkin. Ihana!
Paul: Minkälaista musiikkia teidän pändi soittaa?
Veltto: Tällä hetkellä aika paljon samanlaista musiikkia mitä Television Personalities soittaa.
Paul: Television Personalities? Onko se joku Englantilainen pändi?
Veltto: Tä! Eksä oo kuullu TV Personalitiesiä? Ne soittaa semmosta kivaa ja hupsua musiikkia. Vähä niinku Pink Floyd Syd Barrettin aikana.
Paul: En oo kuullu.
Veltto: Paska.

Jostain syystä nyt alkaa englanninkielentaitonikin palata ja sanatkin muistumaan mieleen ja keskustelu sujuu nopeammin.
Veltto: Mullon aika hankala kysellä mitään kun mä en oo kuullu teidän pändistä paljo mitään muuta ku että teillä on kaks tyttöä pändissä.
Paul: Oikeestaan niitä tyttöjä on kolme.
Veltto: No en mä sitte tienny sitäkään.
Paul: Se kolmas tyttö on tullu vasta pari viikkoa sitte mukaan pändiin, sen nimi on Tina ja se soittaa kosketinsoittimia.
Veltto: Ahaa. Eikö muuten NMEssä oo ollu teistä nyt vähään aikaan juttua kun mie ainakaan en oo huomannut?
Paul: Nyt kun me tehdään uus lp niin tulee juttukin NMEhen.
Veltto: Ai tuleeko teiltä uus lp? Tuleeks se piankin?
Paul: Sen pitäis tulla ulos nyt syksyllä, sen nimeksi tulee "Sense and Sensuality".
Veltto: Eroaako sen musiikki paljon ensimmäiseltä albumilta?
Paul: No jonkin verran, kun siinä on koskettimiakin. Sittenpähän kuulet kun me kohta soitetaan.
Veltto: Ai niin.

Paul Foad, Lesley Woods, Pete Hammond, Tina Wawrzynowicx. Basisti Jane Punapää oli mennyt jo hotelliin. Yhtye Au Pairs. Kuva Jarmon.

Tämän sanottuaan pyysi Paul anteeksi ja poistui asuntovaunuun keräämään voimia kohta alkavaa keikkaa varten. Paikalla oli vielä suhteellisen vähän väkeä (lavan takana), suurin osa heistä oli festivaaleilla esiintyviä muusikkoja, lähinnä suomalaisia ja heihin verrattavissa olevia (Paul Oxley's Unit). Paikalle saapui kuuluisa Juhani Kansi (kaikkihan tietää, Juhani Kansi = radiotoimittaja, Pöät-yhtyeen kitaristi-laulaja, suuri U2-ihailija) seurueineen kaksi tosi hurjan Cramps-tyypin näköistä mustiin puettua ja mustatukkaista radiotoimittajaa (?). Lyöttäydyin juttusille kanneen Jussin kanssa puhuen niitänäitä, mm. kehuen Päitä ja lupasinpa myös hommata Päät keikalle Puolangalle.

Kysyin, onko Uukakkosia näkynyt, ja eikös juuri silloin yhtyeen laulusolisti Bono Vox kävele ohitsemme rantaan ihailemaan maisemia. "Esimerkiksi siinä", sanoi Jussi ja minä lähdinkin heti Bonon juttusille.

LISÄÄ RANTAKESKUSTELUJA

Hieman huvittavan näköisenä hän seisoi rannassa katsellen ulapalle. Hänellä oli pääss-ään leveälierinen musta hattu ja jalass-aan mustat pitkävartiset saappaat.

Veltto: Hei.
Bono: Hei.

Tämän vakioaloituksen luontevana jatkeena esittelin itseni kohteliaasti, kuten yleensä tapana on tehdä. Bono nyökkäsi vastaukseksi.

Veltto: Sullon hienot kengät.
Bono: Kiitos.
Veltto: Mistäs sait?
Bono: Ostin ne Los Angelesista. Ne on I maailmansodan aikaset jenkkisotilaitten bootsit.
Veltto: Ahaa.

Tämän ikimuistoisen keskustelun jälkeen Bono pyysi kyselemään lisää vasta keikan jälkeen, ilmeisesti tuleva keikka vaatii täyden keskittäytymisen. Lupasin palata asiaan, kuten sanottu, vasta keikan jälkeen.

KOLMAS VÄLIOTSIKKO

Vähän tämän jälkeen tulivat Au Pairsit ulos asuntovaunustaan, nappasivat kitaransa vaunun ulkopuolelta ja astelivat lavaa kohden aloittamaan Ruisrock 1982 -keikkansa. Menin lavan viereen ottamaan kuvia ja myöhemmin yleisön puolelle seuraamaan lava-aktia. Keikka alkoi mahtavasti ja voimakkaasti. Pete on helvetin hyvä rumpali ja koko homma jytisi ja kulki voimalla eteenpäin. Paul soitti kitaraa repien ja tanssi koko ajan hytkyen sinne tänne ja näytti hyvältä. Laulajatyttö Lesley Woods soitti puunväristä Telecasteriaan myös voimakkaasti ja lauloi kauniilla ja voimakkaalla äänellään tanssien vähäeleisesti mikkitelineensä edessä. Basisti tyttö Jane Munro punaisine hiuksineen pysytteli lähinnä paikoillaan keskittyen matalalla olevan Aria Pro II-bassonsa tyyliteltyyn mutta (yllätys, yllätys!) voimakkaaseen soittamiseensa. Rumpali-Pete heilui kiitettävästi pienikokoisten rumpujensa takana, mutta tuskin näkyi, johtuen rumpulavan puuttumisesta. U2 ei ollut antanut lupaa käyttää rumpulavaansa. Lisäefekteinä Pete käytti haljenneita peltejä joista oli saatu aikaan terävä, räjähdystä muistuttava ääni. Uusi urkuri soitti taustalla vähäeleisesti ja useissa kappaleissa tuskin lainkaan, urut oli muutenkin miksattu alas. Kosketinmet eivät siis vielä täysvoimaisesti ollut hommassa mukana.

Kuten jo sanoin, pändi soitti hyvin voimakkaasti ja innolla, vaikkakin naama vakavana. Kappaleet oli tosi mahtavia, minä ihan yllätyin, vaikken kovin vähää odottanutkaan. Nautin täysin rinnoin kuulemastani ja, aina kun muistin, näppäsin pari kuvaa keikasta kamerallani.

Loppua kohden kyllä homma alkoi väsyttämään, ts. musiikki alkoi tuntua vähemmän mielenkiintoiselta. Liekö kappaleet olleet sitten liian samankaltaisia vai odotinko vain sitä toista ikimuistettavaa kokemusta, Uukakkosen settiä?

Otti ne muutkin Au Pairseista kuvia kuin minä.

Siirryin takaisin lavan taakse, jossa Juhani Kansi ja em. Cramps-tyypit kilvan kehuivat Au Pairsin keikkaa ja yleisön suhtautumista. Olihan siellä myös Joukkohaudan Kauppinenkin. Kuuntelin mielenkiinnolla, kuinka hän kertoi edellisvuoden Ruisrock-toilailuistaan.

En tiennyt oikein mitä kysyisin Uukakkosilta, kun en tiennyt niistä paljon mitään, ja mainitsinkin tästä kannen Jussille. Hän lohdutteli minua ja kertoi, kuinka edellispäivän lehdistötilaisuudessa Bono oli kierrellyt ympäriinsä kysellen ihmisiltä, haluaisivatko he kuunnella mitä hänellä on kerrottavana. Hän kertoi, ettei niiltä paljon mitään tartte kysyä, kyllä ne ite kertoo ihan mielellään. "Ahaa", sanoin minä.

Sitten lavan takana ei tuntunut tapahtuvan paljon mitään ja niinpä kävin tapailemassa tuttuja (niitä ei kyllä montaa näkyny) puistossa ja mm. rikastuttamassa Uukakkosia ostamalla heidän yhtyeensä nimellä varustetun t-paidan, kun se oli niin hyvännäköinen. Siellä olikin paljon U2-rinkämaa myytävänä, myyjinä oli Uukakkosten omat edustajat ja tavara oli tuotu Englannista.

TOTUUDEN HETKI

Lavan edusta alkoi täyttyä ja U2 astui lavalle. Bono oli vilpitön ja iloinen, ei läheskään niin tähtimäinen, minkä käsityksen hän antoi itsestään lavan takana. Hän innosti yleisöä mm. vertaamalla tilaisuutta Woodstockiin ja kehui yleisöä koko ajan. Ja yleisö oli myyty. Minä myös. Aloituskappaleena "Gloria". Tai mitäs niitä kappaleita erotteleman, niissä kaikissa oli sama voima, sama innostus, sama kauneus. Yksinkertaisesti kaikki kappaleet olivat loistavia! Yhtye soitti hienosti (sanoisin myös "tiukasti", ellei se olisi klisee) eikä jää Bonon varjoon tippaakaan, siksi tehokasta on kitaristi Edgen taidokas ja omaperäinen (klisee sekin) soitto (klisee), basisti Adam Claytonin bassohurjastelu ja rumpali Larryn rytmipuoli. Larrystä piti kuulemma tulla jatsirumpali, onneksi näin ei käynyt.

Uukakkosella on paljon samoja piirteitä kuin Au Pairsillakin (rummut, kitara ja basso, niinkö?) No joo. Ja se musiikista tuleva VOIMA. Samalla tavalla U2 saa minut haukkomaan henkeäni ja nauttimaan täysin siemauksin siitä ihanuudesta. Uukakkosella oli kyllä plussana se, että minä tunsin aikapaljon yhtyeen tuotantoa edel-

Paul, Lesley, Pete ja Tina eli ryhmä iloisia nuoria Birminghamilaisia ystävyksiä. Taustalla sama vesistö jossa ne Ruotsiin menevät laivatkin ui. Kuvan otin minä elikkä Jarmo. Petellä lukee paidassa että "shit" joka on enklantia ja tarkoittanee 'kakkaa'. Ruma sana siis. Entä sitten? No ei mitään, mutta eipähän jää tyhjää nurkkaa tälle sivulle kun kirjoittaa jotain.

täkäsin, Au Pairseja en ole paljoa saanut kuulla. "Boy"-lpeen lauluja kuultiin paljon, ja yleisö lauloi mukana. Minä myös.

Bono vaihtaa paitaa pariin kertaan. Edge vaihtaa kitaraa yhtenään. Välillä hän soitti myös pianoa (kiinnostuneille: Yamahan sähköflyygeli, kitarat Fender Lead ja Gibson Explorer, vahvistin Rolandin putkivahvistin), jolloin Bono soitti kitaraa. Välillä, kesken biisin, Bono kiipesi rakennelmia pitkin PA-laitteiden päälle ja rupesi kappaleesta välittämättä laulamaan "Let's Twist Again"ia ~~[illegible]~~ ja kehoitti yleisöä laulamaan mukana. Hän oli todi innoissaan. Minä myös.

Mutta kaikki loppuu aikanaan. I encorena aloituskappale "Gloria". Luulin niitten aloittavan koko settinsä uudestaan. Valitettavasti näin ei käynytkään, mutta saimme silti kuulla vielä pari ylimääräistä, mm. "I will follow"n. Yleisökin sai laulaa mikkiin ja joku örisijä käytti tilaisuutta hyväkseenn ja lauloi Velvet Undergroundin "I'm waiting for the Man"iä. Niin ainakin Jukka sanoi.

ISTUSKELUA

Palasin jälleen lavan taakse, tällä kertaa aikeinani tehdä U2-haastattelu. Mielessäni oli ainakin yksi kysymys, sama, minkä esitin Au Pairsin Petelle, Echo & the Bunnymenistä.

Mutta asuntoauton ovet eivät auenneet minulle. Uukakkosten leveäharteiset "henkivartijat" vartioivat ovea ja kertoivat poikien tarvitsevan lepoa. "Enkä kymmenen, viisitoista minuuttia", he sanoivat.

Kulutin aikaa juttelemalla Au Pairsien Peten ja Paulin kanssa siitä iänikuisesta puheenaiheesta. "Niitänäitä" oli puheenaiheen nimi. Katselimme mm. ruotisalaisen lehden tekemää Au Pairshaastattelua, vaikka he eivät kieltä ymmärtäneetkään. Aioin tarjoutua kääntämään, mutta kaipa nuo itsekin tietävät mitä ovat lehdelle kertoneet.

Paul otti kuvan minusta Peten vieressä, kerroimme vitsejä (valitettavasti en ymmärtänyt englantilaisia vitsejä eivätkä he suomalaisia), kehuimme Uukakkosen keikkaa ja naureskelimme Steve Gibbons Bandin jäsenten sikailuille...

Edelleen Au Pairseja. Sama kuvanottaja kuin ennenkin eli edellisten sivujen kuvissa. Tämän sivun alareunaan taisi jäädä tyhjä nurkka. Jaa, eipäs jäänytkään mainostetaan yhtä lehteä. Vetelehtijä & Boom maksaa tilattuna 5:-/no. Osoite: PL 20, 00381 Hki 38. Keskinkertainen, siisti, vakavahko. Kyllä sitä vois yhen numeron verran kokeilla.

Alkoholin käyttö olikin runsasta SGB:n kopperon luona, ja järjestysmies (vai mikä lie siivooja) sai yhtenään käydä tyhjentämässä kopperoa tyhjistä viinapulloista. Ko. yhtyeen muusikot käyttivät surutta hyväkseen paikalla olleita tyttölapsia ja levittelivät ympäriinsä yhtyeen tarroja. Jo aikaisemmin päivällä oli käteeni työnnetty yhtyeen historiaa selvittelevä monisivuinen moniste. Huvittavaa oli myös seurata, kuinka kuuluisa rock-promoottori Antti Einiö siistissä pukutakissaan selitteli, miksei SGB ole koskaan päässyt ns. "suosioon" Suomessa, vaan on ollut ns. "bubbling under". Onkohan Antti Einiö lukenut Soundi-listaa?

Itse pändin keikka oli löysä ja innoton ja vahvasti alkoholilla höystetty. Vaikka olihan se ihan kiva kuulla pitkästä aikaa "Girl in the Bunker". Sensijaan EI ollut kiva kuulla ainakin 15-minuuttista versiota Dylanin "Like a rolling Stone"sta. Ai niin, Steve Gibbons Band soitti Au Pairsin ja Uukakkosen välissä, jätin sen äsken huomioimatta.

Samoin taisin jättää huomioimatta festareitten aloittajana toimineen Ironcrossin, joka nyt oli mitä oli ja Paul Oxley's Unitin, joka ei ollut Parhaimmillaan. Ei silti mikään paska Pändi.

Ai niin, ja soittihan Uukakkosen jälkeen vielä tämä ILe kallio Diesel, vai mikä Petro lieneekään. Ilkesi vielä sanoa (JIe) settinsä alussa, että "Täällä on esiintynyt kovia ulkomaisia pändejä, mutta näytetään että Suomessakin osataan rokata!" Ei ainakaan kyseinen pullapoppoo. Vai olikohan se vitsi?

Lopulta, noin puolen tunnin odotuksen jälkeen (siltä se ainakin tuntui, minä en käytä kelloa) Uukakkosen asuntoauton ovet avautuivat ja siitä astui ulos joukko hymyileviä nuoria miehiä, he kuuluivat orkesteriin nimeltä U2. Joukko ihailijoita piiritti Bonon ja hän alkoi jakelemaan nimmareitaan ja elämänohjeitaan. En raatsinut häiritä häntä ja kylmästi, ilman alkuverryttelyjä kysyin Edgeltä, yhtyeen kitaristilta:

▽ Mukava nuorimies tämäkin. U2 kitaristi, tuntee nimen "The Edge". Kädessä suomalainen Jaffapullo. Se uskoo jumalaankin, niinkuin Bono ja Larrykin. Ihan siis himolla. Hassuja.

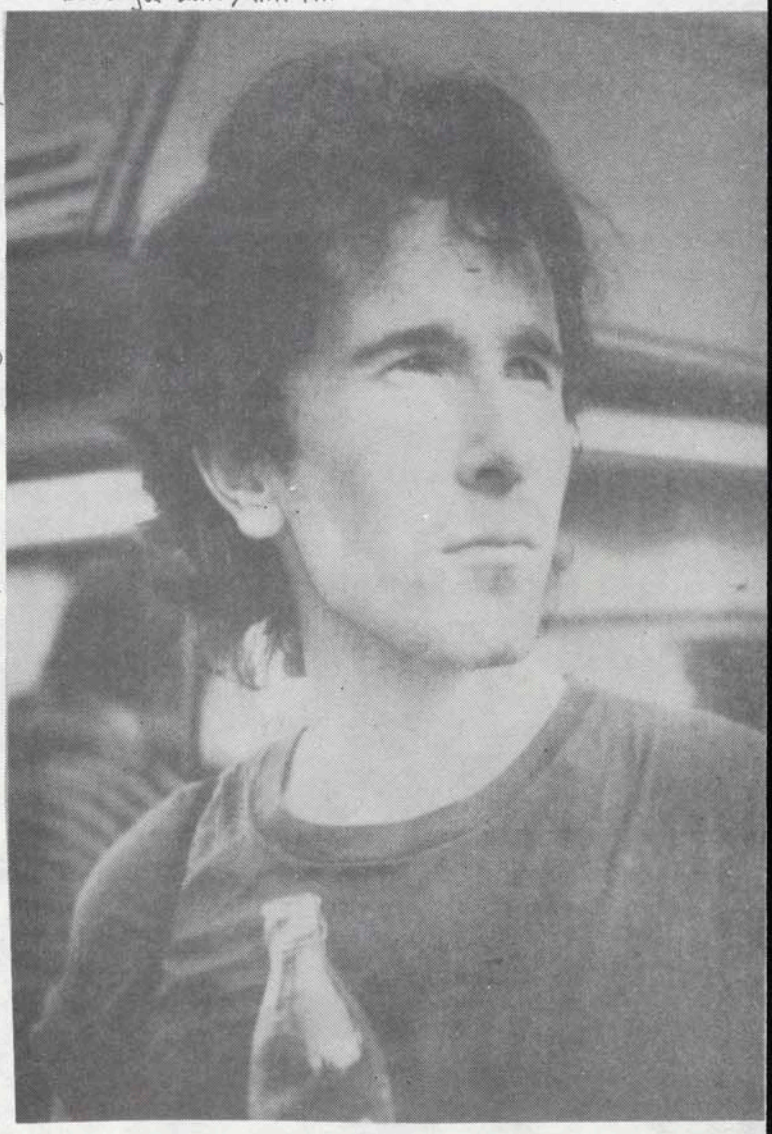

Veltto: Peruuttiko Echo & Bunnymen tulonsa Ruisrockiin teidän takianne?

Edge: Heidän takiamme? En minä ainakaan tiiä että ne meijän takia ois tulonsa tänne peruttaneet. Ei kai.

Veltto: Jotkut sano että te ja Echo & the Bunnymen vihaisitte toisianne.

Edge: Vihattais toisiamme? Ei me ainakaan vihata Echoja, en tiiä miten lie sitten Echot meitä. Jos Echo & the Bunnymen peruutti esiintymisensä sen takia, että me soitetaan samalla lavalla, minusta se on tosi typerää. Lapsellista. Minä ainakin olisin halunnut, että Echo & the Bunnymen olis tullu tänne soittamaan, minä pidän heidän pändistään ja ois ollu kiva soittaa heidän kanssaan.

Veltto: Te taisitte tykätä kovasti soittamisestanne täällä?

Edge: Joo, tykättiin kovasti, yleisö oli hyvin mukana. Tullaan varmasti uudestaan Suomeen, jos vain saadaan.
Veltto: Etkö sä oo ennen käyny Suomessa?
Edge: En, nyt oli eka kerta.
Veltto: Mitä tykkäät?
Edge: No ainakin täällä on ollu lämmin ilma ja on ollu oikein kaunista. Ja mielestäni nää festivaaliki on aika onnistuneet. Hyviä pändejä... (hymyä)
Veltto: Heh heh.

No se siitä U2-haastattelusta. En keksinyt enää mitään kysymistä, ja Bonokin oli edelleen varattu. Odottelemisesta ja mm. edellisen yön osittaisesta valvomisesta (autossa on huono nukkua...) johtuen ajattelin Pikkuhiljaa häipyä.

Hyvästelin vielä Au Pairsit, luvattiin moikata kun nähdään. Sain vielä Paulilta muistoksi plektran (harmaa nailoninen 0.73 mm Jim Dunlop). Jälkeenpäin tietysti huomasin paljon hienoja kysymyksiä, joita olisin voinut kysyä Uukakkosilta. No ei haittaa, tapasinhan vielä festivaalialueen ulkopuolella Propaganda-lehden H. Vileniuksen ja suuren Jonathan Richman-ihailijan, Tyrkky-lehden R. Maunuksela.

Kaikin puolin antoisa reissu.

LOPPU

Alla olevassa kuvassa Pete, jämäkkä rumpali. Se istuu asuntovaunun portailla ja juakaljaa. Minun kuva.

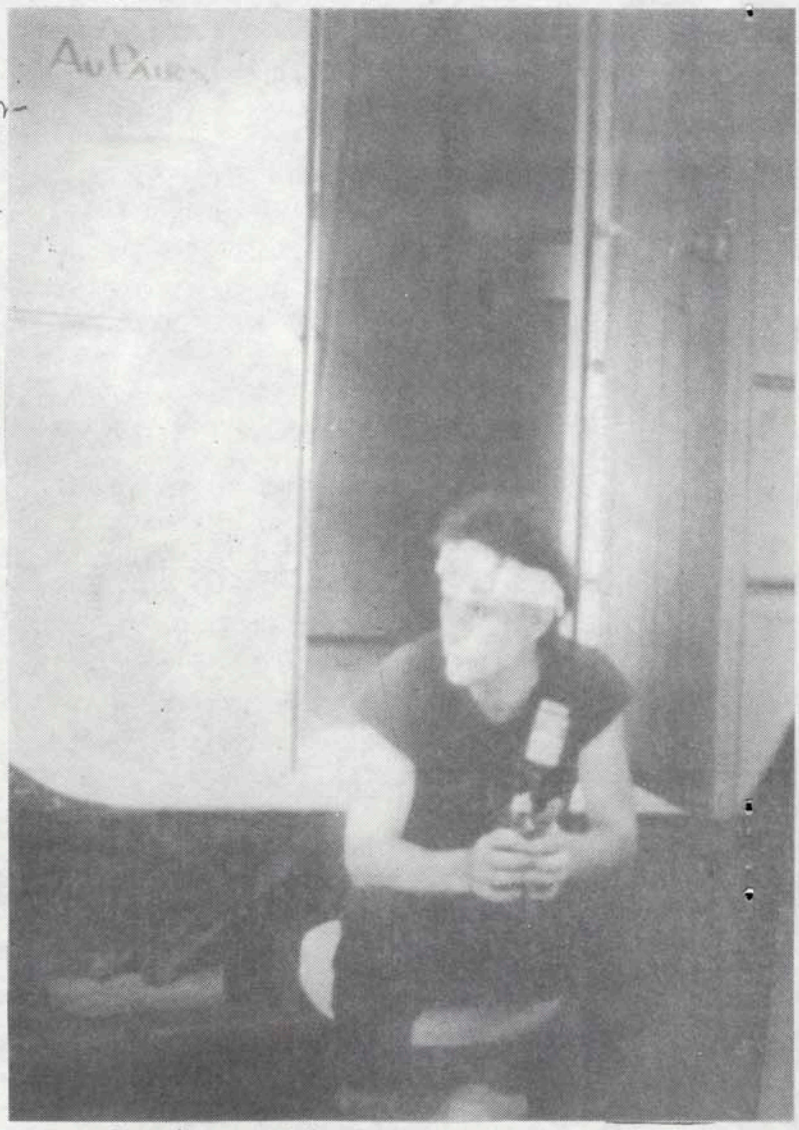

JÄNNITTÄVÄ PÄÄHINEKILPAILU

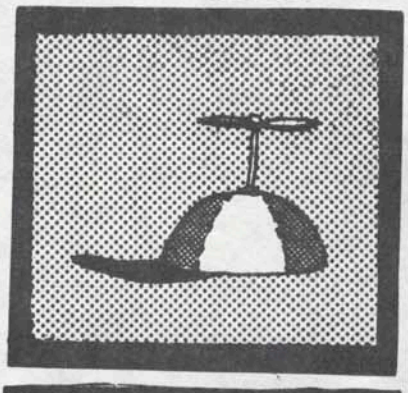

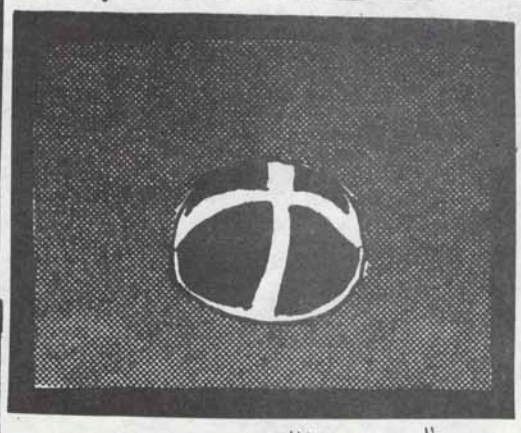

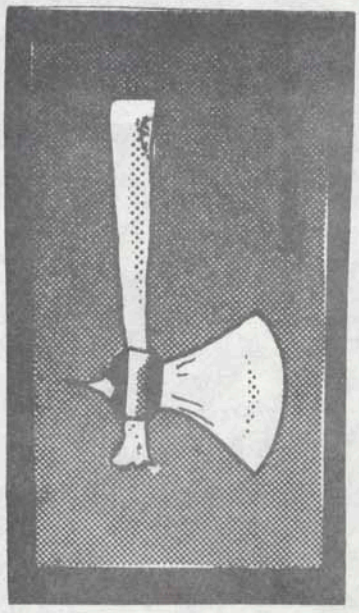

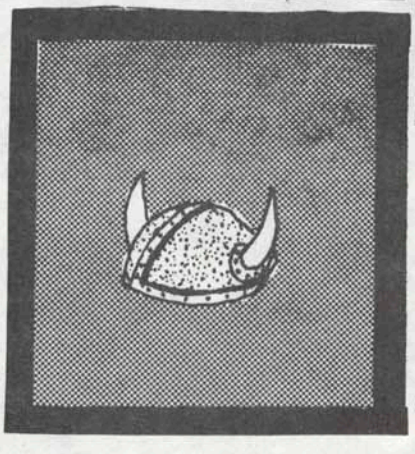

Arvaa, mitä päähineitä näistä neljästä käyttivät nuoret huomionherättäjät Ruisrock-nimisillä rockfestivaaleilla kesänä 1982? Lähetä vastauksesi meille 8.8.1983 mennessä, voit voittaa jotain älykästä!

PÄÄKIRJOITUS

MITEN NIIN PETTYMYS? ONKO JOKU LUVANNUT TEILLE JOTAIN? ONKO JOKU SANONUT UELTTO KOLMOSESSA OLEVAN KAUNIITA KUVIA JA MUSIIKKIJUTTUJA? TUOKAA HÄNET ETEENI NIIN MINÄ SANON HÄNELLE HÄNEN OLEVAN TYHMÄ MENNESSÄÄN LUPAAMAAN JOTAIN, JOSTA EI ITSE VOI VASTATA.

PERIAATTEESSA, KYLLÄHÄN TÄSSÄKIN NUMEROSSA KAUNIITA KUVIAKIN ON, JA JOPA MUSIIKKIJUTUSTUSTA, MUTTA NE KAIKKI SISÄLTYVÄT TÄHÄN HAUSKAAN PÄÄKIRJOITUKSEEN. PÄÄKIRJOITUKSESSA PÄÄ VUOTAA PAPERILLE, SIITÄ TÄMÄ HAUSKA MUSTA TEKSTAUSJÄLKI.

MUTTA MIKSEI YHTÄÄN PÄNDIJUTTUA? JA KUVATKAAN EIVÄT OLE VALOKUVIA, VAAN JOITAIN ARVOISAN PÄÄTOIMITTAJAN USKONNON-TUNNILLA PULPETIN KANTEEN PIIRTÄMIÄ MIELENHÄIRIÖITÄ, EI EDES KUVAA EPPU NORMAALISTA, SITÄPAITSI ARVOISA PÄÄTOI-MITTAJA ON VAPAUTETTU KOULUN USKONNONOPETUKSESTA USKONNOLLISEN VAKAUMUKSENSA VUOKSI. TÄH? SEKAVAA USELLUSTA VASEMMASSA KORVASSA SÄRKYNEIDEN HETKIEN JÄLKEEN. LYÖPÄ KIVEÄ KIVEÄ VASTEN PIMEÄSSÄ HUONEESSA, NIIN KIPINÖIDEN VALOSSA NÄET JUURI HAKANNEESI PEUKALOSI TUUSANNUUSKAKSI.

HAH-HAH. JENGISSÄMME ON HYVÄ HILLUA, KUN ANNELLI ANTAA RADIOSSA ELÄMÄNOHJEITA. MISSÄ JENGISSÄ? YLÄASTEEN OI-JENGISSÄ? VALITETAAN POIS, NIIN SAADAAN ELÄVÄN MUSIIKIN YHDISTYS. JA MITEN NIIN VASEN? ENHÄN MINÄ EROTA VASENTA OIKEASTA. AINAKAAN UIMAHALLIN SAUNASSA! OTA PULPETTISI JA KÄY.

ÄLÄ VÄLITÄ, JOS ET JOSTAIN KUMMAN SYYSTÄ AIVAN TÄYSIN OIVALTANUT TÄMÄN VAUHDIKKAAN ALOITUKSEN SYVINTÄ OLEMUSTA, MONI MUUKIN ON TURHAAN RAAPINUT PÄÄNAHKANSA VERILLE. JOS ETSIT OIKEAA VASTAUSTA, LINNOTTAUDU VAATE-KOMEROON VIIKOKSI EVÄINÄSI TERMOSPULLOLLINEN KAAKAOTA, RANSKANLEIPÄÄ JA APPELSIINIMARMELAADIA. IHAN TOSI. MINUSTA APPELSIINIMARMELADI MAISTUU HYVÄLTÄ RANSKIKSEN PÄÄLLÄ. SITÄ TERMOSPULLOA VOIT KÄYTTÄÄ VAIKKA JALKOJEN LÄMMITYKSEEN, TIES VAIKKA KATKAISEVAT LÄMMÖNTULON HUOMATTUAAN SINUN LAIMINLYÖNEEN LASKUSI VIIKON AJAN.

VIRANOMAISET KYLLÄ HUOMAAVAT POISSAOLOSI. HE TEKEVÄT HELIKOPTERILLA ETSINTÄPARTIOITA LÄHEISESSÄ VIIDAKOSSA KOETTAEN LÖYTÄÄ SINUT, SINULLA ON VEROT MAKSA-MATTA VIIKON AJALTA. HE VIIS VÄLITTÄVÄT EKSYNEISTÄ PUOLUKANPOIMIJOISTA, VIHAMIELISISTÄ MARIJUANAN KASVAT-TAJISTA, HE HALUAVAT VAIN SINUT!

LOPPUVIIKOSTA HE TUTKIVAT HUONEISTOSI LÖYTÄEN SINUT ISTUMASTA KOMEROSSA PEUKALOASI IMIEN, TERMOSPULLO JALKOJESI VÄLISSÄ JA LEIVÄNMURUJA RINNUKSILLA. HÄMMÄSTYNYT ILMEESI KERTOO HEILLE HEIDÄN OLEVANSA VÄÄRÄSSÄ. HÄVETEN HE SULKEVAT KOMERON OVEN JA POISTUVAT HUONEISTOSTA JÄTTÄEN SINUT KUOLEMAAN NÄLKÄÄN PIMEÄÄN VAATEKOMEROON.

TAI VAIKKA HE RIUHTOISIVATKIN SINUT ULOS KOMEROSTA, HE TEKEVÄT SEN KOVIN VÄKIVALTAISESTI, KÄTESI KATKEAVAT JNE. KUOLET MATKALLA SAIRAALAAN PUUTTEELLISEEN ENSI-APUUN. KUMMAN VAIHTOEHDON VALITSET?

JOS KUMPIKAAN VAIHTOEHTO EI SINUA MIELLYTÄ, VOIT ILMOITTAUTUA ANNELI "ERILAINEN NUORI" TEMPAKAN SIELUJENPELASTAMISOHJELMAAN RADIOSSA. ANNELIHAN ON JUURI SE RAKASTETTAVA TÄTI, JOKA OSAA LOHDUTELLA JA TAPUTTAA NÄITÄ "ERILAISIA NUORIA". VOIT PÄÄSTÄ RADIOON, ANNELIN VETÄMÄÄN SARJAAN "OLEN ERILAINEN NUORI".

JATKUUKOHAN SEURAAVASSA NUMEROSSA?